

Những bài Thơ dâng Mẹ nhân mùa Lễ Vu Lan

ISSN: 2734-9195

12:10 10/08/2024

Mùa Vu Lan lại đến. Con đặt đóa hoa hồng. Hạnh phúc thay còn Mẹ. Thấy tuổi đời mệnh mỏng!

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**

Nhà xưa nhớ Mẹ!
Vu Lan lại về, bên bếp nhà xưa
Con ngồi nhớ Mẹ những mùa mưa qua
Mái hiên khói phủ mây nhòa
Trời quang gió lạnh dây hoa cội dừa
Thương con chốn ngủ, giường thưa
Những nơi thấm ướt Mẹ chùa, Mẹ mang
Để con gối mộng thanh thang
Giấc nồng ấm cả mây vàng thiên thanh
Nắng lùa qua chốn nhà tranh
Bóng hình Mẹ thoáng bên màn song xưa
Tóc bay mỏng mảnh sa mưa
Chông chênh trắng tựa nửa mùa khói loang
Bóng chiều đổ giữa triền giang
Một đời Mẹ đã qua ngàn đắng cay
Nguyện cho một sớm mưa đầy
Nắng ngoài hiên vắng thôi lay bão lòng
Thương đôi mắt đục, lưng còng
Thương miền xưa cũ mệnh mỏng bóng gầy
Mẹ ơi, Mẹ hãy ngồi đây!
Để con được nói điều này Mẹ nghe!
Con thương Mẹ tựa gió hè
Tựa như sóng nước, lũy tre quê mình
Con thương Mẹ tựa mạng sinh,
Một đời thương Mẹ giữ gìn sắc son
Mẹ là điểm tựa cho con
Mẹ là biển cả, núi non đất trời
Mẹ như sóng biển ngoài khơi

Đã mang con đến một đời bình yên!

Ảnh: St

Gặp Mẹ trong mơ
Đêm qua con thức giấc
Thấy Mẹ về trong mơ
Con chạy theo gọi Mẹ
Bỗng giật mình bơ vơ

Giờ Mẹ đâu còn nữa
Mái tóc trắng hôm nào
Con chỉ còn gặp lại
Người trong giấc chiêm bao

Nụ cười con đã tắt
Khi con gọi Mẹ ơi!
Rồi đến khi thức giấc
Thấy trong lòng chơi vơi...

Một khoảng không vô tận
Một khoảng trống ngập tràn
Con như người chấp chới
Giữa nỗi buồn mệnh mang.

Con ngồi đây tự hỏi
Mẹ ở chốn nơi nào?
Xa xôi miền thăm thẳm
Đến khi nào bên nhau?!

Nguyện cho ai còn Mẹ
Hãy thương Mẹ thật nhiều
Đừng để khi vắng Mẹ
Mới thấy lòng hoang liêu

Vu Lan có Mẹ!
Hôm nay con về sớm
Giữa biển người xa xăm
Góc nhà quen ấm cúng
Có Mẹ ngồi bao năm

Con đưa tay ra đón
Mẹ đã khác xưa nhiều
Bây giờ Mẹ đã ốm
Bóng dáng ngồi liêu xiêu

Tháng năm con còn nhỏ
Lo tất bật chuyện đời
Con đã quên, bỏ ngỏ
Những tiếng cười trên môi

Mùa Vu Lan lại đến
Con đặt đóa hoa hồng
Hạnh phúc thay còn Mẹ
Thấy tuổi đời mệnh mong!

Bên hương trầm ấm cúng
Con cầu nguyện Phật Trời
Chở che cho Mẹ khỏe

Những nỗi buồn tan rơi!

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**